

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Matt. 4. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

(y) cui dictum est ab Isaia: vidi lacrimam tuam, & ecce sanavi te. (z) Tertium est Tobia. Quartum Saræ, de his duobus dicitur in Tobia: quod oravit Tobias cum lacrimis, & Sara similiter, & exauditæ preces amborum. (aa) Quintum est Iudith quæ dicitur Indulgentiam ipsius fufis lacrimis postulemus, quod fecit, & Deus eam exaudivit. (bb) Sextum David, quo dicitur in Psalmo: Posuisti lacrimas meas in conspectu tuo. Septimum est Mariæ Magdalenz, quæ pedes Salvatoris lavit lacrimis, & misericordiam impetravit (cc) ut dicitur in Luca. Octava est Petri, (dd) quo dicitur in Matthæo: quod post trinam negationem fleuit amarè; & obtinuit remissionem, (ee) Nonus est Christi, de quo dicit Apostolus, qui cum clamore valido & lacrimis offerens exauditus est pro sua reverentia, scilicet Christus. Propter hanc efficaciam lacrimarum dicit Augustinus, quod lacrimæ violentæ sunt in precibus. (ff) Et Glossa dicit: quod oratio dolentis, & lacrima cogit.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolentur. *Matt. 4. v. 5.*

Provida mente, & profundo cogitatu cognoscuntur duo rerum distincta negotia: (a) id est, quod magnum distat inter bonum & malum, nec aliundè hæc cogitatio, quàm à primordio repetenda est. Quid aliud malum, quàm peccatum committere? quid aliud bonum, quàm agere pœnitentiam pro commisso?

(y) Isa: 38. (z) Tob: 3. (aa) Iudith: 8. (bb) Psal: 55. (cc) Luca: 7. (dd) Matt 26. (ee) Hebr 4. (ff) Gl: Tob. 4. (a) S. Chrysostomus tom. 5. serm: de Pœnit: mihi folio 1188. &c.

est discretio utriusque negotii. Serpens in Paradiso
 peccatum suavit. Heviam pœnitentia reclusit, & indè
 boni malive origo. Quis Deo dignior quàm David?
 Et tamen deliquit. Qui cecidisset de culmine, si non
 fuisset compunctus. Quis sceleratior Manasse? Et
 hæc pœnitentia revocavit. Pœnituit Deum quòd
 Sionem Regem elegerit; quapropter? nisi quia idem
 pœnitentiam ignoravit? Quis sapientior Salomone?
 Sed nesciens pœnitentiam, perdidit gratiam. Et ob hoc
 dictum est: Conceptit dolorem, & peperit iniquitatem.
 Conceptit peccator delicti dolorem, & si non pœnitue-
 rit, parit sibi mortem. Parvulus antequam prodeat ex
 utero, dolor est Matri; Postquam verò editus fuerit,
 venit ei gaudium, peccatum verò conceptum coluber
 est in præcordiis hominis, parit mortem, nisi fuerit
 pœnitentia expiatum; Peccati conceptio serpens est in
 præcordiis latens. Consummatum venenum spirat, &
 lethiferum generat morbum. Qui peccatum parit, in
 iudicium cadit; & si neglexerit, in ipso manebit. Na-
 tum suum mulier libenter per lactat; natum verò pecca-
 tum facit exitium nutrienti. Peccati princeps factus est
 aspis. In Adam subintravit ejus dolus, & fecit eum
 intra ligna Paradisi latere confasum; vocavit illum Deus
 non matutina, sed vespertina voce, dicens: Adam
 ubi es? Et quid ille? Vocem tuam audivi, & timui:
 quia nudus sum, & abscondi me; Timui. Quare?
 Quia peccavi. Abscondi me. Quare? Quia nudus
 sum, & erubui: quia ergo expulsus est Pater per pecca-
 tum, revocantur filii per pœnitentiam. Nam quod pec-
 catum clausit, pœnitentia referavit; & de quo ira præ-
 cipita-

Handwritten notes in the right margin, possibly including the number 11.

cipitavit, pietas revocavit. Qui non pœnitet, mo- delinq
 nullus manebit in umbra mortis: qui verò timet Deo nobis
 per Pœnitentiam illustratur. O Pœnitentia, quæ diceas
 catum miserante Deo remittis, & Paradisum referas gnun
 quæ contritum sanat hominem, & tristem exhilarat dig
 vitam de interitu revocas, statum restauras; honores Per te
 renovas, fiduciam das; & reformas vires, gratiamq; te Dav
 abundantio-rem refundis. O Pœnitentia, quid de- dum;
 novi referam? Omnia ligata tu solvis, omnia h- ruit fi
 luta referas, omnia adversa tu mitigas: omnia contra quam
 tu sanas; omnia confusa tu lucidas: omnia desperata filius p
 animas. O Pœnitentia rutilantior auro, splendens xum,
 sole, quam non vincit peccatum, nec defectio superat li lagr
 nec desperatio delet. Pœnitentia respuit avaritiam per te
 horret luxuriam, fugit furorem, firmat amorem, que f
 eat superbiam, linguam continet, componit mores, que de
 odit malitiam, excludit invidiam. Perfecta Pœnitentia
 cogit peccatorem omnia libenter sufferre; si vob
 lentus quærat quæ habet, non vetat; si vestem dirim- strinxit
 non refragatur, percutienti maxillam, præbet altera- it • ci
 jam angariatus ultro adjicit: castigatus gratias agit traxit
 provocatus tacet, exasperatus blanditur, superat- tum,
 supplex est, inferiori subjacet: in corde ejus con- quæ abu
 tio est, in ore confessio, in opere tota humilitas. Hæc am decr
 perfecta & fructifera pœnitudo. Sic pœnitenti præ- cognit
 est Deus, esurienti nutritor, sitienti potator. Sapi- crimaru
 quod stultum putatur, sapit: quod triste est, placidius lac
 quod malè est, displicet: quod fluxum est, honoris parv
 O Pœnitentia misericordiæ mater, & Magistra virtutibus r
 tum, magna opera tua, quibus reos resolvis, ac re- videro
 delin

delinquentes, lapsos relevas, recreas desperatos. Per te
 nobis Christus regnum cælorum appropriatum designat
 dicens: Pœnitentiam agite, appropinquavit enim re-
 gnum Cælorum. Ita & Baptista clamat: Facite fructus
 dignos pœnitentiæ, quoniam ecce adest regnum Dei.
 Per te subito rapuit latronem Christus ad regnum: per
 te David post flagitium felix, iterùm recepit spiritum san-
 ctum; per te Manasses post cruenta facinora ecce me-
 moria fieri acceptabilis: per te Petro Apostolo, post-
 quam ter negavit, data est indulgentiæ dextera: per te
 filius prodigus regressus ad Patrem, non solùm ample-
 xum, osculùmque paternum, sed etiam epulum virtu-
 tum saginati, vestemque insignem promeruit adipisci:
 per te mulier fornicaria uberes stillavit lacrimas, fon-
 teque sui baptismi protinus lavit pedes Christi, crinè-
 que deterisit: per te Ninive civitas magna populùsque
 integer barbarorum subito Deum sapuit, virtutem
 tuam sensit, odorem tuum accepit, saporem tuum
 gustavit, dulcedinem tuum gustavit, cilicium contra-
 hit, cinerem tuum comedit, jejunium tuum pro-
 traxit, lacrimas tuas profudit, gemitum
 tuum, suspiriùmque persensit, fructùsque ubertatis
 abundanter exhibuit, & sic per opera tua non so-
 lum decretæ mortis discrimen evasit, sed etiam vitæ
 cognitiæ coronam accepit. &c. Magnus profectus est
 lacrimarum, ut plorando servus propitiet Dominum,
 lacrimis lacrimis mitiget patrem, & asperam matrem plo-
 ris parvulus mulceat. Ita ergo & peccator profusis
 lacrimis removel iram Dei, reformatus in ipso. Cu-
 m videre Timotheum Paulus propter fletum, De-
 sidero,

OH
 +

fidero, inquit, videre te, memor lacrimarum tuarum
 & David dicit: Venite adoremus, & ploremus coram
 Domino, qui fecit nos: & iterum: fuerunt mihi
 crimæ meæ panes die ac nocte: & ; potum meum
 fletu miscebam, stratumque meum per singulas noctes
 cum lacrimis rigabam; & iterum: Deus vitam meam
 nunciavi tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo
 tanquam si diceret: suscipe domine lacrimas meas
 quoniam lacrimæ sunt, quæ radunt rudera, &
 sanant vulnèra: lacrimæ sunt, quæ pœnitentiam
 armant, & indulgentiam provocant, lacrimæ sunt
 quæ cælum pulsantes, crimina delent, & conscientiam
 degravant. Sonant in ore pœnitentiæ verba, & resonant
 vent in pectore pietatis veniam: Et impletur caput
 tumescunt oculi, rigantur genæ, decurrunt rivuli
 Deus indulgentiæ mentem exhilarat. Lacrimæ sunt
 quæ reconciliant Deo, à peccatis redimunt animam
 sanant languores ejus. Sordentem animæ vestimenta
 crimæ lavant, & dant illis remissionis candorem.
 Quid times pœnitentiam? Nihil tam durum, quod
 deleat: nunc cum gustaveris, tunc præsentis, quod
 suavis est, & odor ejus in naribus, & sapor in
 bus, &c. (b) Obsecro, flagito, supplico, ut hic peccata
 cata nostra deplem & lugeamus; doleamus ob
 cata nostra, nec erit quod illic terreat. *deant*
 hic verba, & non lancinabit nos illic vermis verus, &
 sus: Urat nos hic increpatio, & non uret nos illic

(b) Idem serm. de pœnitentiæ & Confess: mihi foliis 119. in
 cipio.

henna ignis. Confectaneum erit, ut qui hic lugent,
 illic consolationem accipiant; qui vero hic rident & de-
 liciantur, & in peccatis jacent, necefsè omninò, ut illie
 videant lugentes & plorantes, & dentibus freudentes.
 Non meus hic sermo est, sed ejus qui judicaturus est
 nos, Beati, inquit, lugentes, quoniam ipsi consola-
 tionem accipient. Væ vobis qui ridetis, quoniam plo-
 rabitis. Quantò nunc melius temporalem conpunctio-
 nem & brevem luctum mutare bonis, & voluptati-
 bus finem non habentibus, quàm post brevem & mo-
 mentaneam vitam hic ridentes, abire illuc perpetuò
 puniendos.

Conatus Ornarius Ducalis sanguinis heros, & Prin-
 ceptus Ardachadeni filius, contemptis Mundi fal-
 acis honoribus, opibus & gloria, sacram S. Francisci
 familiam ingressus, ob fidei Catholicæ veritatem &
 constantiam, quòd nollet sacrilegis Proregis intentio-
 nibus & votis (Angliæ Reginam esse caput Ecclesiæ)
 assentiri, & subscribere, in tetrum Carcerem, unà cum
 Majorensi Episcopo Ochelio Patricio in Hibernia, ab-
 ceptus, gravissimis tormentis afflictus, excarnificatus,
 & supremo supplicio affectus, nepotem suum Candi-
 dum Ornarium, ut Mundi vanitate, sanguinis cla-
 tudine, aulæ periculis, profanis litteris, infantibus
 studium scientiis, &c. abdicatis, sanctioribus stu-
 diis, & asceticis in animæ salutem disciplinis, in Dei
 obsequio, se addicat, futuræque æternitati, piarum
 lacrima-

✱ Florimundus Reimundus lib. 6. de ortu, progressu & ruina Hæ-
 resis: cap. 20. sub finem.

OH
 45

lacrimarum incitamento, suo, & aliorum animatus
emplo, salutis viam temporari disponat, & amice
net & paternè adhortatur.

APOSTROPHE AD EUNDEM

Ex S. Paulino epist. 36. ad Jovium Tributarium

OMnium Poëtarum floribus spiras, omnium Oratorum
fluminibus exundas, Philosophiæ quoque fontibus irrigaris,
peregrinis etiam dives litteris, os Atticis favis imple.
Quæso te ubi tunc tributa sunt, cum Theophrastum & Demosthenem
perlegis, vel jam utilitatem de saturitate fastidians
lectionum, Xenophontem, Platonem, Catonem perlectos
revolvis, multosque præsertim, quorum nos fortè nomina,
tu etiam volumina tenes? Ut istis occuperis, immunis & liber
Christum, hoc est, sapientiam Dei discas, Tributarius & occupatus es.
Vacat tibi, ut Philosophus, non vacat ut Christianus sis.
Verte potius sententias, sis Dei Philosophus, esto Peripateticus Deo.

Ex S. Prospero in sententiis.

Divitiis, & floribus, & Majorum Nobilitate
delectatus: de Patria & pulcritudine corporis, & honoribus,
qui tibi ab hominibus deferuntur, te exornant, respice te ipsum,
quia mortalis es, & quia terra es, in terram ibis: Circumspice
eos, qui ante te sideribus fere splendoribus: ubi sunt, quos
ambiebant civitates potentatus? Ubi insuperabiles Oratores?
Ubi convenientius festa disponebant; Ubi equorum splendore no-